

Olasz csere Campobassóban

Ebben a tanévben a 10. és 11. évfolyam olasz tagozatos diákjai olasz kulturális cserében vettek részt Molise megyeszékhelyének, Campobassónak diákjaival.

A csere két fordulóból állt, októberben az olasz diákok látogattak el hozzánk, majd áprilisban nekünk volt lehetőségünk Olaszországba utazni. Eleinte nagy volt az izgalom, nem tudtuk mire számítsunk. De amint megérkeztek, minden kétségünk elillant. Annak ellenére, hogy a kultúrabeli különbségek kisebb szakadékot képeztek köztünk, ez könnyen áthidalható volt, és hamar barátságot kötöttünk egymással.

Itt tartózkodásuk során Budapest számos nevezetességében gyönyörködhetek, a Dohány utcai zsinagóga látványvilága és kulturális mondanivalója különösen nagy hatással volt rájuk. A fővároson kívül Győrbe, Pannonhalmára és Szentendrére látogattunk el. Míg Győrben és Pannonhalmán idegenvezetési városnézéssel telt az idő, Szentendrén gasztronómiai élményekkel gazdagodtunk a tradicionális magyar lángos megismerésével. Majd a számomra legélvezetesebb programmal koronáztuk meg a napot: dunai hajókázással. A gyönyörűen kivilágított város képe a magyar és olasz diákokat egyaránt elkápráztatta.

De közeledett a hetedik nap. A Magyarországon együtt töltött emlékezetes hét után abban a tudatban vettünk búcsút, hogy áprilisban viszontlátjuk egymást.

Az idő gyorsan elröpült, míg egy nap arra eszméltünk, hogy már csak egy hét van hátra az indulás pillanatáig. Újra izgalommal teli várakozás lett úrrá rajtunk.

A repülőnk április 15-én indult Rómába. Kicsit sajnáltuk, hogy nem volt alkalmunk megnézni ezt a híresen szép várost, amiről annyi szó esik az olaszórakon. De tudtuk, hogy a ránk váró hét kárpótolni fog minket. A három órás buszút után megérkeztünk a Romita gimnázium elé, ahol cseréink már szüleikkel vártak minket. Csomagjaink lepakolása és a család megismerése után a város központjába mentünk megünnepelni a viszontlátás örömeit. A hét folyamán sok időt töltöttünk a modern gimnáziumban és a városban. A történelmi központban „kincsvadászatot” is tartottunk, aminek keretein belül a főbb látnivalókat is megcsodálhattuk, a polgármesteri fogadás után. Továbbá ellátogattunk Salernóba, Amalfiba, és Traniba. Amalfiba egy félórás hajóút vezetett Salernóból, amit mindannyian nagyon élveztünk. A város különleges hangulatá-

nak és lélegzetelállító látványának köszönhetően ez a kirándulás szerezte a legtöbb szép emléket nekünk. A híres olasz konyha is hozzájárult ottlétünk örömeihez.

Az olasz diákok is kitettek magukért, minden este különböző szórakozási lehetőségekkel segítették elő nem csupán az olasz-magyar barátságok elmélyítését, de a magyar csoport is jobban összekovácsolódott.

Ez a hét minden várakozásunkat felülmúlta, és egész biztosan évekig fogjuk még emlegetni. Bátorítani fogjuk társainkat, hogy ők is vegyenek részt csereprogramokban, hiszen ez egy jó alkalom nyelvgyakorlásra, és új barátságok kialakulására is.

Mihályi Zsófia, Módosi Rebeka 11.d

